

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 2. lib. 1. Regum, in quo describitur Annæ.
ejus Votum &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

virtutum & amoris divini apicem pervenit. Marina Virgo, cum veste virili inducta, Monachum egisset, accusata à muliere, quòd eam imprægnasset, pœnam & infamiam è Monasterio expulsa patientissimè tulit, donec secutâ morte ejus innocentia, & per patientiam obtenta sanctitas apparuit: *Surius 8. Febr.* Nicolaa Piccardensis dicta, 50. annis dolores & morbos eâ patientia sufferebat, ut quò magis cruciaretur, eò magis cruciari exoptaret, & sic quotidie crescens in patientia, cresceret quoque in perfectione: *Nadas. in an. Euch. hebdom. 37.* Quid (ad exempla veteris testamenti reflectens) dicam de admiranda Davidis patientia, quâ cachinnos uxoris suæ Michol, & servi sui Semei sustulit, maximum inde sanctitatis gradum haud dubie adeptus? quid de Jobi patientia referam, quæ tam stupenda est, ut omnibus speculi locò proponi soleat? O Christiane Lector! quàm longè abes à talibus viris & fœminis, qui unicò etiam verbulò tam graviter offenderis? *digere paulisper vinum proprii amoris, quò mades. v. 14. capitis cit.* & disce amore Dei & Salutis causâ amaram bibere aquam, memor illorum verborum Apostoli: *non sunt condigna passiones, hujus temporis ad futuram gloriam &c.* tuam autem imbecilitatem agnoscens, cum Anna Deò identidem supplica pro sexu virili, nempe pro generosò virilique animò, quò adjutus, quidquid adversi impofterum tibi obvenit, patienter sufferas.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 2. lib. 1. Regum, in quo describitur canticum Anne, ejus Votum &c.

Considera: Quid etsi de fide certum sit: nullum in Inferno Redem. N. 240. ptioni superesse locum; tamen Anna in suo testatur Cantico v. 6. cit. cap. *Dominus deducit ad Inferos, & reducit.* Quare hæc verba in sensu spirituali intelligenda, hoc solum indicant teste S. Greg. M. *Omnipotenti Deo ad Inferos ducere, est peccatorum corda aeternorum cruciatuum consideratione terrere, ei quoque ab Inferis reducere, est territas pœnitentium atque commissa lugentium mentes spe vitæ indeficientis attollere &c.* Non absque speciali Mysterio Evangelicus Paterfamilias: Zizania, ab igne tartareo cremanda, noluit eradicare, sed voluit usque ad plenam messem crescere, ut homines per frequentem Inferni meditationem virtuos

tuosis operibus ad mortem usque insisterent. O verè decoram Inferni pyram! exclamat S. Thomas à Villa nova Conc. 1. de Sup. Jud. *Pyram decoram* vocat: eò quòd rigor infernalium pœnarum sæpè cogitatus, animas hominum purificet, & reddat venustas. Enim verò si quæras, unde regius Propheta duplici crimine pessimè conspurcatus, tam insignera iterum consecutus sit puritatem? respondebit ille Psal. 17. v. 23. *Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo*, videlicet Hugone teste: omnia præmia Justorum, & pœnas damnandorum revolve. Si dives ille Epulo, qui ad utramque aurem cœno mundanarum voluptatum jacebat immersus, pœnarum infernalium habuisset memoriam, ab ea fæce depurgatus splenderet inter cœlestes stellas, qui modò instar carbonis teterrimi in æterna mortis umbra sedet. Quare id ipsum ferò nimis agnoscens exclamat Lucæ 16. v. 27. *Rogo te Pater, ne mittas eum in Domum patris mei: habeo enim quinque fratres, ut testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum.* Quæ verba S. Chrysost. in Psal. 11. scribens sic explicat ad nostrum propositum: sermo de gehenna nunquam factus est in Domo patris mei; ideò ego has pœnas incurri, quia nunquam mente cogitavi, nec differentem de illis audivi. Rogo ergo: ut mittas Lazarum, qui multa de Inferno fratribus intonet; sic enim impietate positâ ad meliorem frugem se recipient. Rediissent etiam ad frugem *fili Heli*, nunquam ultrâ ausi, Deo in Sacris esse injurii, si frequenter à patre ipsis inculcata esset Inferni memoria: nunc verò in sua impietate uterque unâ die mortuus (ut fuerat hòc capite eis prædictum) æternùm sorte sentiunt, quas rarò, aut nunquam mente recogitaverant pœnas. Quare ò Christiane! gehennam cogita, & non incidet in eam; sed à vitiis purgatus proficies, & cresces in virtute ut *puer Samuel*, placens Deo & hominibus v. 26. & 27. citati cap. Pausanias in Photicis Græcorum meminit: in Templo Apollinis appensas esse Tabulas, quæ ignem & horrenda supplicia, damnatis apud Inferos destinata referebant, ut illis inspectis à peccando deterrerentur flagitiosi, & ad virtutis redirent tramitem. O chare Lector! si ignis merè fictus & piëtus tot roboris habuisse credebatur apud infideles, ut spurcitiis carnalibus pecorum more addictos in homines transmutaret, virtutibus studentes, quid ager, ignis ille tartareus nil fictionis admittens, sed tantò verior, quò acerbior, tantoque acerbior, quò activitate suâ infinitiès quasi nostrum transcendit ignem? effatum S. Augustini est Serm. 109. de temp. *Que quisque gravia patitur*

in hac vita, in comparatione aeterni ignis non parva sunt, sed nulla sunt. Imagineris tibi, quidquid terræ hujus immanissimi Tyranni crudelitatis unquam excogitarunt in Christicolas, quidquid barbarici furoris Diaboli ab Inferis vocati in lucem extulerunt, id omne nihil est in comparatione tartarei ignis. Tametsi omnia civitatum incendia, inundationes Regionum, pestilentias populorum, naufragia marium, ægri- tudines corporum, animorum timores omnes in mente revolvas, hæc tamen omnia nihil sunt, adedò quidem, ut S. Hieronymus obiter tantum pœnas infernales animò intuitus, dicat in cap. 2. Isa. *Secretum meum mihi, secretum meum mihi. Ve mihi! hoc est, non possum enarrare, quæ cerno, hæret lingua sancibus meis, vox dolore concluditur &c.* Hæc ergo serio cogitans expelles cogitatus omnes, ab objectis turpibus & illicitis natos, & quam hæctenus vitiis dedisti operam, dabis virtuti, ut fugiendò has pœnas, pertingas ad cœlestes delicias.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 3. 4. & 5. lib. 1. Reg. in quibus describitur Samuelis Vocatio, Vaticinium de supplicio Heli & filiorum. Mors Heli fractis corvibus secuta. Afflictio Philistinorum propter Arcam &c.

Considera 1. **H**orrendum illud supplicium, quod à Deo prædictum, N. 241. postea in Heli & filiis ejus completum est: facio, in- quiebat Deus cap. 3. *verbum, quod quicumque audierit, tinnient amba aures ejus.* Varia existere, & horum peccatis longè graviora, quæ olim commiserat Populus: nec tamen unquam audiebatur Deus tam formidandis verbis pœnas comminatus esse. Enim verò quis neget, gravius peccasse eos, qui vitulo aureo divinos exhibebant honores, quam qui tantummodo carnes Deo Sacratas rapuere? quod de filiis He- li factum legitur. Quare non solus ille raptus & sacrilegium, sed aliud hoc ipso longè gravius delictum debuit esse perpetratum à filiis istis, quod S. Greg. m. lib 2. in 2. Reg. exponit, sic scribens: *grande nimis coram Domino peccatum erat, quia ad peccandum alios pertrahabant.* hinc non miror: S. Scripturam de aliis peccatoribus loquentem, loqui de illis, mediante pœnitentiâ corpori fidelium jungendis, loquentem verum de scandalosis aliter de illis non loqui, quàm per supplicium à communione fidelium penitus sejungendis. Docet hoc

U u

Aposto-